

Sygn. akt VII U 1071/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 lutego 2020 r. w Warszawie

sprawy S. V.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania S. V.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 12 marca 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

S. V. w dniu 1 kwietnia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 12 marca 2019 r., nr: (...). Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 58 pkt 5 k.s.h. poprzez zastosowanie wadliwej wykładni przepisów prawa.

W ocenie ubezpieczonego błędnie przyjęto, że nadal jest on współnikiem spółki jawnej, podczas gdy wypowiedział umowę spółki jawnej. Podkreślił również, że sam ewentualny wpis do rejestru przedsiębiorców ma charakter deklaratoryjny. Na tej podstawie wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że w dniu 1 września 2016 r. z H. A. zawarł umowę spółki jawnej pod nazwą A. A. Sp. J. z siedzibą w W.. Wskazał, że na podstawie § 6 ust. 2 każdemu współnikowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy spółki na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego. Odwołujący zaznaczył, że w dniu 14 listopada 2017 r. złożył stosowne wypowiedzenie umowy do spółki i współnika, o którym poinformował KRS. Jego zdaniem, po upływie sześciu miesięcy, t.j. w dniu 30 czerwca 2018 r. ex lege przestał być współnikiem spółki (odwołanie z dnia 1 kwietnia 2019 r., k. 3-4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 kwietnia 2019 r. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że S. V. zgłosił się do ubezpieczeń społecznych od dnia 2 września 2016 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej jako współnik A. A. Sp. J. Zakład zaznaczył, że pomimo wypowiedzenia

przez ubezpieczonego w dniu 14 listopada 2017 r. umowy spółki jawnej, nadal figuruje on w Krajowym Rejestrze Sądowym jako wspólnik. Zdaniem organu rentowego odwołujący nadal podlega ubezpieczeniom społecznym jako wspólnik spółki jawnej i obowiązany jest do płacenia składek z tego tytułu począwszy od dnia 2 września 2016 r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 19 kwietnia 2019 r., k. 13 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. A. i S. V. w dniu 1 września 2016 r. zawarli umowę spółki jawnej o nazwie (...) Spółka Jawna z siedzibą w W.. Przedmiotem działalności spółki była sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków, działalność agentów specjalizujących się w sprzedaży pozostałych określonych towarów, działalność agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju, sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, działalność taksówek osobowych, pozostała działalność usługowa w zakresie informacji, fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne, działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej oraz działalność prawnicza. Czas trwania zawiązanej spółki był nieograniczony. Zgodnie z § 6 pkt 2 umowy każdemu wspólnikowi przysługiwało prawo do wypowiedzenia umowy spółki na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego. Za rok obrotowy uznano rok kalendarzowy, zaś data zakończenia pierwszego roku obrotowego została oznaczona na dzień 31 grudnia 2016 r. na mocy § 13 umowy (umowa spółki jawnej z dnia 1 września 2016 r., k. 5 a. s.).

A. A. Sp. J. w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 2 września 2016 r. Uprawnionymi do reprezentowania spółki zostali jej wspólnicy H. A. oraz S. V. (odpis z KRS, k. 20-22 a. s.).

Odwołujący w dniu 14 listopada 2017 r. zgodnie z art. 61 § 1 i 3 k.s.h. w związku z § 6 ust. 2 umowy spółki jawnej zawartej z H. A. i wpisanej do rejestru przedsiębiorców pod numerem (...) wypowiedział ją w całości. Odwołujący zaadresował pismo również do wiadomości H. A. oraz Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy KRS (pismo procesowe z dnia 16 listopada 2017 r. i wypowiedzenie umowy spółki jawnej z dnia 14 listopada 2017 r., k. 6-7 a. s.).

Ubezpieczony w dniu 7 sierpnia 2018 r. wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych z datą 30 kwietnia 2018 r. ((...), k. 38 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 12 marca 2019r., wydał decyzję nr: (...), na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6 pkt 4, art. 9 ust. 1 i 1a, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził w tej decyzji, że S. V. jako wspólnik spółki jawnej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu w okresach od 28 października 2016 r. do 31 sierpnia 2017 r., od 28 grudnia 2018 r. do 7 stycznia 2018 r., w dniu 14 września 2018 r. i w dniu 19 września 2018 r. oraz wyłącznie obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresach od 2 września 2016 r. do 27 października 2016r., od 1 września 2017 r. do 27 grudnia 2017 r., od 8 stycznia 2018 r. do 13 września 2018 r., od 15 września 2018 r. do 18 września 2018 r. i od 20 września 2018r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji odwołujący posiadał status wspólnika w spółce jawnej, w związku z tym podlega on ubezpieczeniom i jest zobowiązany do opłacania składek z tego tytułu. Zakład wskazał, że odwołujący został zgłoszony również do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownik u płatnika składek (...) W. B. w okresach od 16 sierpnia 2016 r. do 27 października 2016 r. oraz od 1 września 2017 r. a podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o pracę była równa minimalnemu wynagrodzeniu obowiązującemu w danym okresie (decyzja z dnia 12 marca 2019 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne

i wzajemnie się uzupełniają. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. V. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...)Oddział w W. z dnia 12 marca 2019 r., nr: (...), jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do rozważenia, czy odwołujący jako wspólnik A. A. Sp. J. z siedzibą w W. powinien podlegać obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia 2 września 2016 r. Ubezpieczony w toku postępowania sądowego stanął na stanowisku, że podlega wyłączeniu z ubezpieczeń od dnia 30 czerwca 2018 r. bo w tym dniu wypowiedzenie umowy spółki jawnej stało się skuteczne.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą systemową”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Na podstawie przepisu art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

W myśl przepisu art. 11 ust. 2 ustawy systemowej, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej. Jak stanowi przepis art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu

i rentowym. W świetle przepisu art. 13 pkt 4 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Definicję działalności gospodarczej zawiera art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r., poz. 646), który określa ją jako zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Na mocy art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej wspólnik spółki jawnej jest uznawany za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, lecz nie jest przedsiębiorcą na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, gdyż taką osobą jest spółka jawna, a nie jej wspólnik.

O objęciu ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi wspólników spółki jawnej decyduje prowadzenie przez nich działalności pozarolniczej, której zakres pojęciowy nie pokrywa się ściśle w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców. Nie mniej jednak wspólnik spółki jawnej jest utożsamiany z osobą prowadzącą działalność pozarolniczą. Chodzi więc o podejmowanie pewnych czynności o charakterze gospodarczym, a nie uzyskanie wyłącznie statusu wspólnika. Ustawa systemowa nadaje obowiązek ubezpieczenia społecznego w przypadku osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, czy zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub innych umów cywilnoprawnych oraz wiąże się z rzeczywistym wykonywaniem tej działalności i realizacją tych umów. Składki na ubezpieczenie społeczne są przy tym zasadniczo odprowadzane od uzyskanego lub zamierzonego przychodu. Nie

wystarczy więc samo zgłoszenie do właściwej ewidencji i zawarcie umowy o pracę. Dlatego też objęcie wspólnika spółki jawnej ubezpieczeniem społecznym nie wynika wyłącznie z zawarcia umowy spółki i zgłoszenia do KRS, ale konieczne jest, aby spółka prowadziła działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 ustawy – Prawo przedsiębiorców (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lipca 2016 r., III AUa 425/16 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. akt III AUa 1631/16).

Podkreślić należy, że obowiązek ubezpieczenia powstaje z mocy prawa m.in.

w sytuacji prowadzenia działalności gospodarczej. Z perspektywy przepisów prawa ubezpieczeń nie jest istotne, w jakim celu została zarejestrowana działalność gospodarcza, tylko, czy była ona faktycznie realizowana. Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą, a nie osoba jedynie figurująca

w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2008 r., sygn. akt II UK 94/08, z dnia 21 czerwca 2001 r., sygn. akt II UKN 428/00, z dnia 11 stycznia 2005 r., sygn. akt I UK 105/04, z dnia 25 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 80/05 z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 95/05, z dnia 19 marca 2007 r., sygn. akt III UK 133/06). W orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, że niewątpliwe stwierdzenie, że w danym wypadku mamy do czynienia z działalnością gospodarczą, wymaga ustalenia kumulatywnego spełnienia kilku przesłanek, gdyż działalność taka charakteryzuje się specyficznymi właściwościami. Chodzi o takie elementy, jak jej profesjonalny charakter, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku lub zasadzie racjonalnego gospodarowania, działanie na własny rachunek, powtarzalność działań oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005 r., sygn. akt III CZP 11/05).

Odwołujący S. V. wskazywał, że podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jedynie do 30 czerwca 2018 r., ponieważ tego dnia jego wypowiedzenie umowy spółki jawnej stało się skuteczne. Na wstępie należy ponownie podkreślić, że status wspólnika spółki jawnej jest porównywalny do statusu osoby prowadzącej działalność gospodarczą w kontekście ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym. W zakresie tych spraw obowiązek udowodnienia okoliczności, zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z art. 6 k.c., spoczywa na organie rentowym, który jest uprawniony i jednocześnie zobowiązany do wykazania fikcyjności lub istnienia tytułu ubezpieczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt III AUa 1073/14).

Ubezpieczony podnosił, że spółka jawna w ogóle nie funkcjonowała, pomimo że nadal była ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym. Samodzielna podstawa podlegania ubezpieczeniu społecznemu nie wynika wyłącznie z wpisu do ewidencji prowadzenia działalności gospodarczej, czy Krajowego Rejestru Sądowego. Organ rentowy w niniejszej sprawie wykazał, że dane personalne odwołującego nadal są zawarte we wpisie spółki wynikającym z Krajowego Rejestru Sądowego. Ubezpieczony stanął na stanowisko, że wpis ma charakter deklaratoryjny, który można obalić, lecz jednocześnie nie wykazał w toku postępowania dowodowego, aby zawiązana spółka jawna w rzeczywistości zaprzestała swojej działalności.

Sąd Okręgowy nie zważając na wskazaną inicjatywę dowodową doszedł do przekonania, że inne okoliczności zachodzące w niniejszej sprawie były podstawą do oddalenia odwołania ubezpieczonego. Na podstawie art. 58 pkt 5 k.s.h. rozwiązanie spółki powoduje wypowiedzenie umowy spółki przez wspólnika lub wierzyciela wspólnika. W myśl art. 61 § 1 k.s.h., jeżeli spółkę zawarto na czas nieoznaczony, wspólnik może wypowiedzieć umowę spółki na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego. Zgodnie zaś z art. 67 § 1 k.s.h. w przypadkach określonych w art. 58 k.s.h. należy przeprowadzić likwidację spółki, chyba że wspólnicy uzgodnili inny sposób zakończenia działalności spółki. Wypowiedzenie umowy spółki jest skuteczne, gdy umowa spółki została zawarta na czas nieoznaczony, albo gdy pomimo istnienia przewidzianych umową przyczyn rozwiązania, wspólnicy kontynuowali jej działalność i w ten sposób została ona milcząco przedłużona na czas nieoznaczony. Wypowiedzenie umowy spółki przez wspólnika powinno nastąpić na 6 miesięcy przed końcem roku obrachunkowego, w formie pisemnego zawiadomienia pozostałych wspólników lub wspólnika uprawnionego do reprezentowania spółki. W rozumieniu art. 61 § 3 k.s.h.

wypowiedzenia umowy spółki jawnej dokonuje się w formie pisemnego oświadczenia, które należy złożyć pozostałym wspólnikom albo wspólnikowi uprawnionemu do reprezentowania spółki.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony w dniu 14 listopada 2017 r. zaadresował pismo do H. A., w którym poinformował o wypowiedzeniu umowy spółki jawnej. Sąd Okręgowy zważył, że odwołujący w tym przypadku również nie udowodnił, aby skutecznie złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy drugiemu ze wspólników. Niewystarczające są potwierdzenia nadania pisma, ponieważ na ich podstawie nie można ustalić, czy oświadczenie dotarło do adresata w sposób, w który mógłby zapoznać się z jego treścią zgodnie z art. 61 § 1 k.c. Ubezpieczony nie wykazał, aby adres korespondencyjny, pod który nadał przesyłkę, był aktualny oraz, czy w ogóle doszło do jej skutecznego doręczenia.

Nadto wymaga podkreślenia, że spółka jawna ulega rozwiązaniu dopiero z chwilą wykreślenia jej z rejestru przedsiębiorców, na co wskazuje art. 84 § 2 k.s.h. („Rozwiązanie spółki następuje z chwilą wykreślenia jej z rejestru”). Wykreślenie spółki z rejestru następuje po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego lub zakończenia działalności spółki w inny sposób, a w przypadku upadłości spółki po zakończeniu postępowania upadłościowego na mocy art. 84 § 2 w związku z art. 85 § 1 k.s.h. Nawet w przypadku uznania, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy spółki przez odwołującego, to sam ten fakt nie spowodował, że utracił on status wspólnika spółki jawnej. Osoba, która wypowiedziała umowę spółki, pozostaje wspólnikiem aż do zakończenia postępowania likwidacyjnego bądź zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 67 § 1 i 2 k.s.h. Wbrew twierdzeniom odwołującego złożenie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy nie powoduje wyłączenia wspólnika ze spółki, a stanowi ono jedynie przyczynę rozwiązania spółki zgodnie z art. 58 § 1 k.s.h., co skutkuje obowiązkowym przeprowadzeniem jej likwidacji, chyba że wspólnicy uzgodnili inny sposób zakończenia działalności w myśl art. 67 § 1 k.s.h. Nieprzeprowadzenie likwidacji wymaga uchwały pozostałych wspólników, o czym stanowi art. 64 § 1 k.s.h. Niemniej w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy takiej uchwały nie można było podjąć, bowiem po wypowiedzeniu umowy spółki przez odwołującego w spółce pozostałby tylko jeden wspólnik. Tymczasem zgodnie z art. 70 § 1 k.s.h. likwidatorami spółki są wszyscy wspólnicy,

a zatem także ten, który złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Rozwiązanie spółki oraz w konsekwencji utrata statusu wspólnika następuje po przeprowadzeniu likwidacji z chwilą wykreślenia spółki z rejestru, na co wskazuje bezpośrednio dyspozycja art. 84 § 2 k.s.h. Wówczas wpis dotyczący wykreślenia spółki ma charakter konstytutywny.

Sąd doszedł do wniosku, że przepisy kodeksu spółek handlowych nie uzależniają utraty przez osobę zawiązującą spółkę jawną statusu jej wspólnika od złożonego wypowiedzenia umowy. Jeżeli bowiem uznać, że wypowiedzenie umowy spółki jawnej odnosi taki sam skutek jak wypowiedzenie cywilno-prawnej umowy wzajemnej, to z chwilą nastąpienia skutku wypowiedzenia przestaje istnieć umowa oraz sama spółka. Wskazana teza byłaby jawnie sprzeczna z przepisami prawa, z których jasno wynika, że z chwilą wystąpienia skutku w postaci wypowiedzenia umowy, spółka jawna nie przestaje istnieć, a jedynie powstaje przyczyna rozwiązania spółki

i przechodzi ona w stan likwidacji, chyba że wspólnicy uzgodnili inny sposób zakończenia działalności spółki. Należy także podkreślić, że wypowiedzenie umowy spółki dokonuje się wobec pozostałych wspólników, a nie wobec spółki, która jest odrębną od wspólników jednostką organizacyjną wyposażoną w ułomną osobowość prawną. Wypowiedzenie nie powoduje zatem, że osoba wypowiadająca przestaje być wspólnikiem spółki, wówczas zachodzi jedynie, co do zasady, przyczyna rozwiązania spółki i konieczność przeprowadzenia jej likwidacji. Wypowiedzenie umowy spółki dwuosobowej, które zaszło w niniejszej sprawie, musi skutkować likwidacją spółki, gdyż nie może istnieć jednoosobowa spółka jawna. Zatem osoba, która wypowiedziała umowę spółki, nie przestaje być wspólnikiem z chwilą nadejścia terminu wypowiedzenia. Odwołujący utraciłby przymiot wspólnika łącznie z H. A. z chwilą wykreślenia spółki z rejestru po przeprowadzeniu jej likwidacji bądź zakończenia prowadzenia interesów w inny uzgodniony sposób. W innym przypadku w okresie likwidacji funkcjonowałyby spółka bez wspólników, co byłoby sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Wobec powyższego przyjąć należy również, że w razie wypowiedzenia umowy spółki wspólnik wypowiadający umowę pełni co do zasady funkcję likwidatora spółki. W niniejszej sprawie w ocenie Sądu

z uwagi na zawiązanie spółki jawnej dwuosobowej ubezpieczony nie mógł przestać pełnić funkcji wspólnika przed zakończeniem procesu jej likwidacji.

Sąd Okręgowy zważył, że wpływ na oddalenie odwołania miała również data, w której odwołujący dokonał wypowiedzenia umowy spółki jawnej. Wspólnik może wypowiedzieć umowę spółki na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego. Zasadą jest, że za rok obrotowy uznaje się rok kalendarzowy. W takiej sytuacji wypowiedzenie powinno nastąpić najpóźniej 30 czerwca danego roku (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt III SA/Wa 2550/15). Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy powinno zostać złożone na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego. Wypowiedzenie umowy skutkuje z końcem roku obrotowego. Jeżeli złożono oświadczenie bez zachowania 6-miesięcznego terminu przed zakończeniem danego roku obrotowego, to wypowiedzenie jest bezskuteczne (S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, Kodeks spółek handlowych, t. 1, 2006, s. 494). W niniejszej sprawie ubezpieczony złożył jednostronne oświadczenie woli w dniu 14 listopada 2017 r., czym naruszył ustawowy termin zawarty w kodeksie spółek handlowych. Bezskuteczność podjętej czynności prawnej charakteryzuje się tym, że jest ona obarczona wadliwością oraz sankcją w postaci braku skutków prawnych. Wobec powyższego Sąd uznał, że z uwagi na naruszenie terminu nie doszło faktycznie do wypowiedzenia umowy spółki jawnej przez ubezpieczonego.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności występujące w niniejszej sprawie, Sąd oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)